

Le Chabbat de Rabbi Na'hman de Breslev

Etude pour le Chabbat Chéla'h-Lékha 5780

כי הארת הרצון הוא בחינת ריח טוב (כמבאר לעיל - אות ב), ועקר הריח הטוב והנפלא של התנוצצות אלקותו יתברך שעל-ידי זה משתוקקין וכוספין אליו ברצון חזק בלי שעור הוא רק בארץ-ישראל, שנקראת 'ארץ המוריה' על שם ריח הטוב של הקמרת (רש"י בראשית כב, ב. בראשית רבה פנ"ה, ז).

Car l'éveil de la volonté correspond à une notion de "bonne odeur", sachant que le merveilleux parfum du dévoilement divin, duquel on se languit et espère après Lui avec une volonté à toute épreuve, cela ne s'obtient qu'en Eretz Israël, dénommée "Eretz haMoriah", du nom du parfum délicat et suave de l'encens, dans le Temple de Jérusalem (voir Rachi).

ועל-כן נכנסו ישראל לארץ-ישראל בתחלה דרך יריחו ויקא, שנקראת 'יריחו' על שם ריח הטוב כמו שאמרו רבותינו ז"ל (רש"י יחזקאל כו, יז). כי שם בארץ-ישראל עקר הריח הטוב בחינת לריח שמניף טובים שהוא בחינת התנוצצות אלקותו יתברך שאי אפשר לדבר בזה כלל, שעל-ידי זה עקר ההשתוקקות והרצון החזק.

C'est la raison pour laquelle les enfants d'Israël pénétrèrent précisément en Terre d'Israël par la route de Jéricho, dénommée ainsi pour son parfum agréable (Rachi sur Yé'hézkial 27,17). Car c'est là-bas, en Eretz-Israël, que réside l'essentiel de la "bonne odeur" - "Tes parfums délicieux à respirer" (cantiques des cantiques 1,3) - qui correspond à la révélation de la Divinité, état impossible à décrire, et qui amène au languissement et à une volonté renforcée.

וגם בחוץ-לארץ מה שזוכין לפעמים לאיזה התנוצצות אלקות שהוא בחינת ריח הטוב כמאן דארח ריחא, שעל-ידי זה נתעורר השתוקקות ורצון נפלא לה' יתברך - זה נמשך גם-כן מארץ-ישראל, כי כל קדשתנו מארץ-ישראל, כי ישראל על-ידי עבודתם ממשיכין קדשת ארץ-ישראל לחוץ-לארץ בידוע (ראה בלקוטי מוהר"ן סימן כא).

Et si, en exil, on obtient parfois un éveil, une révélation en direction de l'Eternel, cela provient en fait de Eretz-Israël, source de notre Sainteté, lorsque le peuple - par son service divin - épanche la Sainteté de la Terre vers l'exil (voir Likoutey Mohara"n, 61).

אבל עקר מקום הארת הרצון שהוא בחינת ריח הטוב של התנוצצות אלקותו יתברך, הוא בארץ-ישראל ששם הבית-המקדש וכליו והארון עם הלווחות והברוכים העומדים בבית קדש קדשים ששם עקר ההשתוקקות והרצון והאהבה והכסופין הנפלאים שבין ישראל לאביהם שבשמים, בבחינת (שיר השירים ג, י): תוכו רצוף אהבה מבנות ירושלים.

וגם זבת חלב ודבש... (במדבר יג, כז)

Il ruisselle de lait et de miel... (nombres 13,27)

וזה בחינת פגם המרגלים שפגמו בארץ-ישראל.

Cela correspond au péché des explorateurs qui fautèrent à l'égard de la Terre d'Israël.

כי עקר הרצון זוכין על-ידי ארץ-ישראל, כי שם בארץ-ישראל עקר הארת הרצון וההשתוקקות והכסופין לה' יתברך בבחינת (תהלים פה, ב): רציית ה' ארצה.

En effet, la volonté s'obtient principalement grâce à Eretz Israël, on trouve là-bas l'essentiel de l'éveil et des languissements à l'égard de l'Eternel béni-soit-Il, comme (Téhilim 85,2): "Tu as rendu ton affection, mon D.ieu, à ton pays".

וכן אמרו רבותינו ז"ל שנקראת ארץ על שם הרצון כמו שאמרו רבותינו ז"ל (בראשית רבה פי"ג, יב. וראה שם פ"ה, ח): למה נקרא שמה ארץ שהיא מרצה את פרותיה.

Ainsi nos Maîtres ont-ils enseigné qu'on l'appelle "Eretz", selon la racine du terme "Ratzon" (volonté) etc, car elle "comble" (mératza) ses fruits.

ועל-כן נתברכו כמה שבטים שארצם מלאה רצון, כמו שכתוב (דברים לג, כג): נפתלי שבע רצון וכו'. וכתוב (שם פסוק טז): ורצון שכני סנה. (ושבטים שלא נתברכו בזה הרי כלם יעקב זה בזה שכל הברכות של כל אחד ואחד יחולו על כלם כמו שפרש רש"י שם (בראשית מט, כח). וכן הוא בברכת משה שהיתה מעין ברכתו של יעקב כמו שפרש רש"י שם (דברים שם, יג)).

D'ailleurs, plusieurs tribus furent bénies d'une bénédiction qui vantait leur territoire, plein de grâce et de volonté: "Naftali, rassasié de grâces diverses" (deutéronome 33,23) et "la faveur de celui qui eut pour trône un buisson" (deutéronome 33,16). Quant aux tribus qui ne furent pas bénies en ces termes, Ya'akov Avinou s'appliqua à ce que ses bénédictions soient généralisées à toutes les tribus (voir le commentaire de Rachi sur genèse 49,28).

כי עקר הרצון החזק וההשתוקקות לה' יתברך זוכין בארץ-ישראל, כי שם מאיר ומתנוצץ אלקותו יתברך כמו שאמרו רבותינו ז"ל (בתבות קי): הדר בארץ-ישראל דומה כמי שיש לו אלק וכו'.

Car la forte volonté et les languissements envers D.ieu, se méritent essentiellement en Terre d'Israël, là-bas la Divinité brille et nous éclaire, comme l'ont dit nos Maîtres (kétoubot 110-2): "celui qui habite en Eretz Israël, est comme quelqu'un qui a un D.ieu".



Par le fait de dire et chanter
Na Na'h Na'hma Na'hman méoumane
on reçoit toutes les délivrances

Raison pour laquelle la Torah a vanté les fruits de la Terre Sainte (deutéronome 8,8): "une terre de blé, d'orge, de raisin etc", ce qui y révèle une volonté en adéquation.

וְעַל-כֵּן עֲתָה מִקְשֶׁר יָפָה מֵה שְׂאֵמְרוֹ: וְזֶה פְרִיָהּ אֲפֶס כִּי עַז הָעָם, הֵינּוּ שְׂאֵמְרוֹ שֶׁהַפְרוֹת מוֹבִיִּים וְנִפְלְאִים מְאֹד שֶׁזֶהוּ מוֹרָה עַל הָאֶרֶץ הָרְצוֹן, אֲפֶס כִּי עַז הָעָם וְכוּ', שֶׁהַמְּנִיעוֹת הַזִּקְמִים יוֹתֵר מֵהֶם.

Alors, leur propos s'expliquent: "et voici ses fruits, mais il est puissant le peuple etc" - d'un côté les fruits splendides et merveilleux, ce qui montre l'éveil de la volonté, de l'autre "mais le peuple est puissant etc", les obstacles leur semblent insurmontables.

וְזֶה הָיָה עֵקֶר הַפָּנִים וְהַכְּפִירָה הַגְּדוֹלָה שֶׁלָּהֶם, שֶׁכִּפְרוּ בַחֲזֶק הָרְצוֹן שִׁישׁ לוֹ בַח לְשִׁבֵר עַל יָדוֹ כָּל הַמְּנִיעוֹת, וְהֵם אָמְרוּ הַהֶפְךָ מִזֶּה מִמֶּשׁ, כִּי אָמְרוּ אֲפֶס כִּי עַז הָעָם וְכוּ' שֶׁהַמְּנִיעוֹת גְּדוֹלִים וְזִקְמִים מִהָרְצוֹן עַד שֶׁאֵי אֲפֶשֶׁר לָבוֹא לְאֶרֶץ-יִשְׂרָאֵל מֵעַצְמָם הַמְּנִיעוֹת, כִּי אָמְרוּ שְׂאֵין בַח לְשִׁבְרָם עַל-יְדֵי הָרְצוֹן מֵה שֶׁבְּאִמְתָּה הוּא לְהֶפְךָ.

Et cela constituait l'essentiel de leur faute et de leur hérésie: ils dénigraient la capacité de la volonté de briser tous les empêchements, ils affirmaient le contraire. Ils soutinrent qu'il n'était pas possible de se rendre en Eretz Israël à cause des obstacles, et qu'il n'existait aucune force capable de les briser, niant en cela le pouvoir immense de la volonté.

וְעַל-כֵּן הָיָה הַפָּנִים שֶׁלָּהֶם גְּדוֹל מְאֹד וְנִרְמֵו בְּכִיָּה לְדוֹרוֹת — הַרְבֵּן בַּיַּת רֵאשׁוֹן וּבַיַּת שֵׁנִי (סִנְהֶדְרִין קַדִּי), כִּי כָּל קִיּוֹם הַבַּיִת הַמִּקְדָּשׁ שְׁהוּא כָּלֵל עֲבוֹדַת וְקִדְשֵׁת יִשְׂרָאֵל הוּא עַל-יְדֵי הָרְצוֹן וְהַחֲשֵׁק דְקִדְשָׁה, כִּי שֵׁם בְּבַיִת הַמִּקְדָּשׁ כָּל הַרְיָחוֹת וְכָל הַקְּרָבָנוֹת שְׁעוֹלִין לְרְצוֹן, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (וַיִּקְרָא יִמ, ה): לְרַצְנֶכֶם תִּזְבַּחְתֶּהוּ, וְכֵן הִרְבֵּה. וְכַתִּיב (בְּמִדְבָר כַּח, ה): אִשָּׁה רִיחַ גִּיחַח לָהּ.

Leur nuisance fut donc terrible, elle provoqua des désastres jusque dans le futur: la destruction du premier et du second Temple (traité de Sanhédrine, 104-2)- édifices de Sainteté qui ne tirent leur justification que du service saint d'Israël, armé de volonté et du désir de sainteté, concrétisé par le parfum et les sacrifices qui y montent, à la recherche de l'acceptation divine, comme il est écrit (lévitique 19,5): "sacrifiez-le pour être agréé", et (nombres 28,8) "combustion d'une odeur agréable à l'Éternel", etc.

וְעַקֵּר הַתִּקּוּן הָיָה עַל-יְדֵי יְהוֹשֻׁעַ וְכָלֵב שֶׁהֶאֱמִינוּ לְדַבְּרֵי מֹשֶׁה שִׁישׁ בַּח בְּהָרְצוֹן וְהַחֲשֵׁק לְהַתְּנַבֵּר עַל הַמְּנִיעוֹת אֲהֵ-עַל-פִּי שֶׁהַמְּנִיעוֹת מִשְׁתַּמְּחִים מְאֹד מְאֹד עַד שֶׁנִּדְמָה שְׂאֵי אֲפֶשֶׁר בְּשׂוֹם אֲפֶן לְשִׁבְרָם אֲהֵ-עַל-פִּי בֶן צְרִיכִין לְהַתְּחַזֵּק בְּרְצוֹן וְכוּ'. וְעַל-כֵּן אָמְרוּ (שֵׁם יג, ל): עֲלֵה נַעֲלֵה וְנִרְשָׁנוּ אֲתָה וְכוּ' — אֲפִלּוֹ אֹמֵר לָנו עֲשׂו סְלָמוֹת וְעַל לְשִׁמְיִם עֲלֵה נַעֲלֵה (רִשִׁי ע"פ סוּמָה לָהּ).

Alors, la réparation fut réalisée par Yéochouâ et Calév, qui crurent aux paroles de Moché notre maître: "il y a, dans la volonté et le désir, suffisamment de force pour briser tous les empêchements du monde, quand bien même seraient-ils gigantesques". Ils déclarèrent: "montons, montons-y et prenons-en possession" – et même si on nous demandait de confectionner des échelles pour grimper au Ciel, nous le ferions! (voir Rachi dans le traité de Sota, 35-1).

כִּי אֵין שׂוֹם מְנִיעָה בְּעוֹלָם, כִּי עַל-יְדֵי תִקְוָה וְהָרְצוֹן יְכוּלִין לְשִׁבֵר וְלְדַלֵּג עַל הַכַּל. (ליקוטי הלכות – הלכות ברכת הריח ה', אות ז)

Car les obstacles sont fictifs, la puissance du désir et de la volonté peut les briser et tout surmonter.

(tiré du Likoutey halakhot – birkat haRéa'h 5,7)

Chabbat Chalom

"Le Chabbat de Rabbi Nachman de Breslev" 054-8429006 (Mêir) / Soutien financier en Israël: compte postal 89-2255-7
Compte Paypal associé à l'adresse e-mail Shabat.breslev@gmail.com / Cours vidéo en français: www.nahmanmeouman.com

Dédiez ce Feuillet à la réussite, la guérison (...) de vos proches: 100nis/20euros seulement

Cependant, l'endroit principal de cet éveil de la volonté – symbolisé par le parfum émanant de la révélation divine – cet endroit reste essentiellement la Terre d'Israël, sur laquelle le Temple est érigé, avec ses ustensiles, avec le Tabernacle qui renferme les Tables de la Loi, et les Chérubins qui se tiennent dans le Saint des Saints, là-bas le languissement, la volonté et l'amour, et les merveilleux soupirs entre Israël et leur Père Céleste, de l'ordre de (cantique des cantiques 3,10): "l'intérieur en a été paré avec amour par les Filles de Jérusalem".

וּמִשֵּׁם נִמְשָׁךְ הָאֶרֶץ הָרְצוֹן לְכָל אֶחָד וְאֶחָד כְּפִי מֵה שֶׁמִּמֶּשֶׁךְ עַל עֲצָמוֹ קִדְשֵׁת אֶרֶץ-יִשְׂרָאֵל, מִכָּל שְׂבֹן בְּשׂוֹזֻכָה לָבוֹא לְאֶרֶץ-יִשְׂרָאֵל מִמֶּשׁ לְשֵׁם שְׁמִים (לא בְּשִׁבִיל פְּנִיּוֹת אַחֲרוֹת כְּאֲשֶׁר נִמְצָא עֲבָשׁוּ בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּיִּים).

C'est par là que se déverse l'éveil de la volonté, pour chacun, attirant à sa manière la Sainteté de la Terre. Et bien entendu à fortiori, lorsque l'individu parvient à se rendre en Terre Sainte, d'une manière désintéressée (au nom du Ciel), non pas pour des raisons détournées, comme il s'en trouve malheureusement à notre époque.

אָבֵל הַמְּנִיעוֹת רַבִּים וְעֲצוּמִים מְאֹד מִלָּבוֹא לְאֶרֶץ-יִשְׂרָאֵל, אֶךְ עַל-יְדֵי תִקְוָה וְהַחֲשֵׁק יְכוּלִין לְהַתְּנַבֵּר עֲלֵיהֶם, בְּפִרְט כִּי הָרְצוֹנוֹת לְאֶרֶץ-יִשְׂרָאֵל הִנְיָוּת, כִּי תִקְוָה בְּשׂוֹזֻכָה לָבוֹא לְאֶרֶץ-יִשְׂרָאֵל מֵאִיר בּוֹ הָאֶרֶץ מִהָאֶרֶץ הָרְצוֹן שֶׁמֵאִיר בְּאֶרֶץ-יִשְׂרָאֵל (כְּמִבְּאֵר מִזֶּה בְּמִקּוֹם אַחֵר בְּאֶרֶץ-יִשְׂרָאֵל) וְעַל-יְדֵי תִקְוָה וְהַחֲשֵׁק הֵבֵא עַל-יְדֵי הַמְּנִיעוֹת הַגְּדוֹלוֹת דִּיקָא כְּנָ"ל, עַל-יְדֵי זֶה יְכוּלִין לְדַלֵּג עַל כָּלֵם וְלָבוֹא לְאֶרֶץ-יִשְׂרָאֵל.

Or, si les obstacles sont nombreux et terribles, heureusement la volonté et l'envie de s'y rendre parviennent les surmonter, parce qu'elles sont extrêmement fortes; et dès qu'il a pris sa décision, l'individu se trouve guide et éclairé par cet éveil de volonté qui brille en Eretz-Israël, que les empêchements ne font que renforcer, parvenant ainsi à les surmonter et s'y rendre.

וְהַמְּרַגְלִים פָּנְמוּ בָּזֶה, כִּי אָמְרוּ שֵׁחַם וְשִׁלּוֹם הַמְּנִיעוֹת הַזִּקְמִים מִהָרְצוֹן, וְעַל-כֵּן אָמְרוּ תַחֲלֵה שְׂבַח אֶרֶץ-יִשְׂרָאֵל "וְגַם זְבַת הַלֵּב וְדָבַשׁ הִיא וְזֶה פְרִיָהּ" וְאַחֵר כִּד סִימּוֹ בְּהַמְּנִיעוֹת הַעֲצוּמִים לָבוֹא לְשֵׁם, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (בְּמִדְבָר יג, כח כט): אֲפֶס כִּי עַז הָעָם וְהַעֲרִים בְּצוּרוֹת גְּדוֹלוֹת מְאֹד וְכוּ' עַמְלָק יוֹשֵׁב בְּאֶרֶץ הַגִּבּוֹ וְכוּ'.

Seulement, les explorateurs fautèrent, en cela qu'ils déclarèrent – D.Ieu préserve – que les obstacles étaient plus puissants que la volonté. Au début, ils vantèrent Eretz-Israël: "c'est une terre où ruissellent le lait et le miel, et voici ses fruits". Puis, ils en vinrent à décrire de terribles empêchements pour y accéder, comme il est écrit (nombres 13,28 29): "mais il est puissant le peuple qui l'habite, les villes sont fortifiées et très grandes etc, Amalek habite la région du sud etc",

הֵינּוּ כִּי אָמְרוּ דָבַר וְהַפּוֹכוֹ, כִּי מֵה שְׂאֵמְרוֹ וְזֶה פְרִיָהּ: זֶה מוֹרָה עַל גְּדֵל הָאֶרֶץ הָרְצוֹן שֶׁמֵאִיר שֵׁם, כִּי בְּכָל הַפְרוֹת וּבְכָל הַתְּאֻוֹת שֶׁל זֶה הָעוֹלָם מִלְּבָשִׁים אֲהָבוֹת עֲלִיוֹנוֹת וְרְצוֹנוֹת יְקָרִים דְקִדְשָׁה רַק שְׂצָרִיכִים לְהַעֲלוֹתָם כְּיָדוּעַ, וְעַל-כֵּן פְרוֹת אֶרֶץ-יִשְׂרָאֵל שֶׁהֵם מְבַהָרִים וְגְדוֹלִים וְנִפְלְאִים כָּל כֶּף זֶה מוֹרָה עַל גְּדֵל הָאֶרֶץ הָרְצוֹן שִׁישׁ שֵׁם.

C'est-à-dire qu'ils exprimèrent une chose et son contraire: "ses fruits" prouvaient l'extraordinaire éveil de la volonté qui brille là-bas, car chaque fruit et désir de ce monde revêtent des amours sublimes et de précieuses volontés de la Sainteté, qu'il nous appartient d'élever. Voilà pourquoi les fruits d'Eretz-Israël, exceptionnels par leur qualité et leur taille, démontrent l'ampleur de la volonté qui réside là-bas.

וְעַל-כֵּן שֶׁבַחָה הַתּוֹרָה אֶרֶץ-יִשְׂרָאֵל בְּפִרוֹתֶיהָ כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (דְּבָרִים ה, ח): אֶרֶץ תְּמָה וְשֶׁעוֹרָה וְגַפְּן וְכוּ', כִּי כָּל זֶה מוֹרָה עַל הָאֶרֶץ הָרְצוֹן שֶׁמֵאִיר שֵׁם.